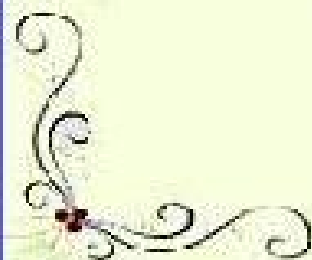

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το σκιάδωλο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Γ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Γραίγος”

- **ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ**
- **ΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ**
- **ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η ενασχόληση κάποιου με το θέατρο σκιών είναι και ευχάριστη και επωφελής.

Ευχάριστη, γιατί και ο ίδιος διασκεδάζει ακόμη και μόνος του διαβάζοντας παραστάσεις ή στιγμιότυπα του θεάτρου σκιών, αλλά πιο πολύ με την παρέα του βλέποντας παραστάσεις σε κάποιο θέατρο ή παρουσιάζοντας αυτός μικρά έστω στιγμιότυπα με ή χωρίς μπερντέ και φιγούρες.

Επωφελής, γιατί όποιος ασχολείται με το θέατρο σκιών μαθαίνει πολλά πράγματα, αποκτά χιούμορ, αυτοσαρκασμό. Καταπιάνεται με την ζωγραφική, την μίμηση, το τραγούδι, ίσως και με κάποιο μουσικό όργανο, ενώ παράλληλα γίνεται οργανωτικός, προσεκτικός, συνεπής, προνοητικός και τις πιο πολλές φορές και τελειομανής. Τέλος, γίνεται ωφέλιμος και χρήσιμος και πάνω απ' όλα αγαπητός στους γύρω του.

Και όλα αυτά με έξοδα υποφερτά στον καθένα, αφού μπορούν να περιορισθούν μέσα στις οικονομικές δυνατότητες του καθενός, που δεν χρειάζεται να είναι και ιδιαίτερα μεγάλες.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΥΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΤΑΧΗΣ

ΓΕΡΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική παραδοσιακού τραγουδιού. Προχωράει αργά).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει). Γεια σου, μπρε Χατζηαϊβάτη, με τα ωραία σου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας και αυτός). Καλώς τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά!.. Τι κάνεις, άρχοντά μου... είσαι καλά;

ΓΕΡΟΣ Καλά, Χατζηαϊβάτη παιδί μου... ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά... (Σε άλλο τόνο). Πώς πάει το χτήμα... ασχολείσαι ακόμη;

ΓΕΡΟΣ Ασχολούμαι, αλλά... βαρέθηκα, τζάνεμ... Είναι και μεγάλο... εργάτες δυσκολεύομαι πάρα πολύ να βρω... και κάποιους που βρίσκω

δυσκολεύομαι να τους κουμαντάρω... Άσε, μπαίλντισα... τι να σου λέω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και, αν επιτρέπεται... τι σκοπεύεις να κάνεις; Δεν είναι να το παρατήσεις τέτοιο χτήμα...

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε να διείς... εάν εύρισκα έναν άνθρωπο... όχι ένα... όχι ένα... δύο. Δύο, αλλά... καταλαβαίνεις, σωστούς και ορεξάτους... Ε; Τότε κάτι μπορούσε να γίνει... και για μένα καλό και για το χτήμα... Προσέχεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... βεβαίως.

ΓΕΡΟΣ Και για το χτήμα, αλλά προπαντός, τζάνεμ, για τους ίδιους. Κατάλαβες; Προπαντός για τους ίδιους...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... μια και τό 'φερε η κουβέντα, Αγά μου... για τι ανθρώπους μιλάμε;

ΓΕΡΟΣ Ε... να είναι 'κει πέρα μιας μέσης ηλικίας άνθρωποι... γεροί, εργατικοί... ε, να το νοιαστούν το χτήμα, για να τους νοιαστεί κι αυτό... εννοείς. Ο ένας θα ασχολείται με την περιποίησή του... θα τότε μάθω εγώ... ξεφτέρι θα τότε κάνω σε λίγον καιρό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ο άλλος;

ΓΕΡΟΣ Ο άλλος θα πουλάει. (Σε άλλο τόνο). Τώρα, Χατζηαίβάτη, εγώ δεν πουλάω... οι άλλοι αγοράζουν από μένα. Και καταλαβαίνεις... ό,τι θέλουνε, όποτε θέλουνε και πάνω απ' όλα... όσο θέλουνε. Πάω, ας 'πούμε, στον μανάβη ή στον μεταπράτη... τους λέω: έχω μήλα... έχω, ξέρω 'γώ... σταφύλια... πορτοκάλια... Εγώ, μου λένε αυτοί... μη σε νοιάζει τίποτα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... εντάξει;

ΓΕΡΟΣ Όπως το πάρεις... Έρχονται, δεν λέω, αλλά όποτε θέλουν αυτοί, παίρνουν αυτά που θέλουν αυτοί και δίνουνε πάλι αυτά που θέλουν αυτοί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... Και εκείνος που λες ότι θα πουλάει... τι μπορεί να κάνει;

ΓΕΡΟΣ Αυτός; Α... αυτός θα πάει στο παζάρι, τζάνεμ... να πουλήσει

λιανοπούλι... Ή πλανόδιος με ένα κάρο... Εκεί είναι τα λεφτά και οι παράδες, Χατζηαϊβάτη... και τα γρόσια... Στο λιανοπούλι. Αμέ... πού αλλού;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο λιανοπούλι, ε;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Αλλά... πρέπει να είναι μάστορας... και μάστορας καλός.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Το λιανοπούλι έχει χρήμα, αλλά έχει και φούρα... Κάποια απ' τα πράματα μένουνε... Ε; Δεν πουλιούνται όλα... κάποια μένουνε. Εκεί χρειάζεται καπατσουσώνη, χρειάζεται ταχτική... Να φύγει το πράμα... έστω και πιο φθηνά. Αλλά... να ξέρει πότε θα ρίξει τις τιμές... να ξέρει ακόμη και σε ποιον θα πουλήσει βερεσέ. Κατάλαβες, Χατζηαϊβάτη; Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, αφέντη μου...

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!.. Να μη χάσουμε, τζάνεμ, και τ' αβγά, που λένε, και τα πασχάλια!.. Ο άνθρωπος αυτός πρέπει να έχει αντίληψη, να είναι ξύπνιος... Βέβαια!.. Να είναι και γλυκομίλητος και καταφερτζής, για να τα σπρώχνει τα πράματα... να μην του μένουνε. Προπαντός αυτό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά... τέτοιον άνθρωπο πού θα βρεί η αφεντιά σου; Δεν είναι εύκολο...

ΓΕΡΟΣ Αν βρω, τζάνεμ.... Ξέρω ότι δεν είναι εύκολο... λες να μην το ξέρω; Αλλά δεν τό'χω ψάξει κιόλας, για να είμαι ειλικρινής.. Άμα το ψάξω, πιστεύω πως όλο και κάποιον θα βρω. Έχε το κι εσύ υπόψη σου... εκεί που κυκλοφοράς... εκεί που κινείσαι. Και δεν θα χάσεις... εννοείται αυτό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι εκεί το πρόβλημα, άρχοντά μου... αυτό είναι το λιγότερο. Μακάρι να βρεθεί ένας τέτοιος άνθρωπος και όλα τ' άλλα... (Σε άλλο τόνο). Αλλά δεν σε ρώτησα: για πού με το καλό, αν επιτρέπεται;

ΓΕΡΟΣ Α... στο μανάβη... μου χρωστάει κάμποσους παράδες απ' τα πορτοκάλια... Αυτό που σου 'λεγα. Για να διούμε... θα μου δώσει τίποτα; Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εδώ... στο φίλο μου τον Καραγκιόζη, ξέρεις... να κοιτάξουμε για καμιά δουλειά... ή να ειπούμε κάνα ψέμα... ε, για να περνάει η ώρα.

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβα... Και δεν μου λες... εσύ που ξέρεις και καλύτερα... ο Καραγκιόζης σαν τι καπνό φουμάρει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... αν κάνει για τη δουλειά που λέμε;

ΓΕΡΟΣ Ναι, γεια σου!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εδώ που τα λέμε... ο Καραγκιόζης κάνει για όλες τις δουλειές! Φτάνει μόνο να θέλει.

ΓΕΡΟΣ Να θέλει, ε; (Μικρή σιγή). Δεν μου λες... αφού πας, που πας, προς τα 'κεί... δεν του κάνεις έτσι καμιά κουβέντα... μμ; Μπας και... Τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Να του τα ειπείς καλά... με τρόπο... για να τη διεί τη δουλειά με καλό μάτι απαρχής. Μμ; Κατάλαβες; Με τρόπο... με τρόπο... ξέρεις εσύ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... πώς δεν ξέρω...

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και, αν θέλει... θα του ειπώ να έρθει στο χτήμα...

ΓΕΡΟΣ Και γιατί δεν ερχόσαστε μαζί... να τα ειπούμε παρευόλα οι τρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό γίνεται... γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο!.. Καλύτερα και οι τρεις. Λοιπόν... να πηγαίνω εγώ τώρα... κι εσείς... (προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη) όποτε κανονίσετε, ελάτε στο χτήμα. Να σας φιλέψω κιόλας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Ναι, ναι... Οποσοδήποτε θα έλθουμε. Μείνε ήσυχος.

ΓΕΡΟΣ Άντε... γεια σου!.. (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Στο καλό, αφέντη Μπεκήρ αγά, στο καλό. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου, για να σκοντάψεις... (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Τώρα, αυτός ο μούργος ο Καραγκιόζης... να είναι σπίτι του; (Πλησιάζει στην καλύβα, χτυπάει την πόρτα και μετά φωνάζει). Καραγκιόζη... Καραγκιόζη, βρε!.. (Ξαναχτυπάει και έπειτα κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη... μέσα είσαι; (Σιγή. Μονολογεί). Να πήγε κάπου πρωί-πρωί; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα άλλη μια φορά και κατόπιν κάνει πάλι πίσω. Φωνάζει). Καραγκιόζη... δεν ακούς; (Σιγή. Μονολογεί). Μπα... δεν θα είναι μέσα. Ας πηγαίνω, λοιπόν... (Δυνατά κάπως). Δεν βαριέσαι... κάποιον θα βρω να πάμε στο χτήμα του Μπεκήρ αγά για τα φαγώσιμα... (Στρέφει και προχωράει αργά προς το σαράι. Δυνατότερα). Σιγά, μη δε βρω... Χα!.. Φαγώσιμα είν' αυτά... κι από μουστερήδες... σωρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Έλα 'δώ, ρε γρουσουζή... πού πας; (Τον πλησιάζει). Χτυπάς την πόρτα και φεύγεις. Να σου κοπανήσω μία στον ακούτραφα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). Μέσα ήσουν, βρε; Τόση ώρα φωνάζω, χτυπάω... τι, στο καλό... δεν ακούγεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, άκουγα... αλλά είχα μπλέξει 'κεί πέρα με κάτι λογαριασμούς και...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον διακόπτει). Λογαριασμούς... τι λογαριασμούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι, τέλος πάντων, που σκέφτηκα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Για λέγε... για λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα', ρε Χατζατζάρη... λέω να φύγω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαφνιάζεται). Να φύγεις... και πού να πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάνω στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να κάνεις στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να φτιάξω κι εγώ μια στάνη... δική μου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άει στο καλό... στάνη δική σου; Και τι θα βάλεις μέσα, βρε... αρουραίους θα μαζέψεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρόβατα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πρόβατα... και πού θα τα βρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; 'Α μου δώσει ο Μπαρμπαγιώργος... 'Α μου δώσει για σερμαγιά, που λένε... πέντε-έξι προβατίνες... μπορεί και δέκα... κριάρι δεν θέλω. Αν μου δώσουνε και άλλοι συγγενείς και κάνας γείτονας, τέλος πάντων, όχι πολλές... έτσι να ξεκινήσω με καμιά εικοσιπενταριά-τριάντα μαρτίνα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χα!.. Τριάντα πρόβατα, Καραγκιοζάκη μου... είναι λογαριασμός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... τι σου λέω τόση ώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά είναι και μπελάς! Ε; Θα τα καταφέρεις... πώς; Ξέρεις εσύ απ' αυτά... αντέχεις; Δε... δεν είναι παίξε-γέλασε... Αυτή η δουλειά είναι σκληρή... σκέτη σκλαβιά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκλαβιά, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Οουουού!.. (Σε άλλο τόνο). Βέβαια, απ' ό,τι μπορώ να φανταστώ... δεν είμαι και κάνας ειδικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι, μωρέ... εντάξει. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Κοίταξε, Χατζατζάρη μου, θ' ασχοληθούμε οικογενειακώς. Τι δηλαδή... είναι καλύτερα τώρα, που ψωμολυσάμε οικογενειακώς;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι βέβαια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό λέω κι εγώ... οικογενειακή επιχείρηση... Και πού είσαι... ο Κολητήρης, άλλο πράμα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Του αρέσει... τρελαίνεται!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ε; Με τον Μπαρμπαγιώργο το κουβέντιασες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α, μπα... όχι ακόμη... Κάτσε πρώτα να κάνω 'γώ τους λογαριασμούς μου ωραία-ωραία... να το ξανασκεφθώ... μετά να μιλήσω και με την Αγλαΐα. Ε, πώς;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν μου λες... προτού ανοίξεις, όπως λες, συζητήσεις με τον Μπαρμπαγιώργο και με την γυναίκα σου για τη στάνη... δεν πεταγόμαστε στο χτήμα του Μπεκήρ αγά, που θέλει κι αυτός κάτι να κουβεντιάσουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Μπεκήρ αβγάς; Ζει ακόμη αυτός;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αν ζει, λέει... Χα! Και τὰ 'χει και τετρακόσια, φίλε μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο του Μπεκήρ αβγά!.. (Μικρή σιγή). Και τι θέλει, ρε, να κουβεντιάσουμε, σου είπε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Για το χτήμα του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... το πουλάει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Γιατί... σκέφτεσαι να τ' αγοράσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Λέω: γιατί ρωτάς αν το πουλάει... σκέφτεσαι να τ' αγοράσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Α... ναι!.. Τώρα που θα λήξει το ομόλογο, λέω να αγοράσω γη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα κι αυτός). Γη, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Κανείς δεν έχασε ποτέ αγοράζοντας γη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τότε, τι καθόμαστε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό λέω κι εγώ... (Σε άλλο τόνο). Ρε χατζηπίτουρα... εδώ κοντεύουμε να ξεχάσουμε τι χρώμα έχει το δεκάρικο... τι διάλο λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να 'πώ, ο ερίφης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεμά το γονιό του... Τι, τι, τι, τι αφραγκία είναι κι αυτή, ρε, που μας δέρνει τα τελευταία τριάντα-σαράντα χρόνια... μμ; Παναγία μου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Είδες, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μας πέφτει και κάνα λαχείο, ρε Χατζατζάρη... Α; Φαντάζεσαι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μας πέσει, ρε, ένα λαχείο... Χα! Ποιος μας πάνει μετά... ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αγοράζεις λαχεία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λέω... αγοράζεις λαχεία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του κεφαλιού). Όχι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τότε... πώς θες να κερδίσεις, τρομάρα σου, αφού δεν αγοράζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Δηλαδή... για να κερδίσεις το λαχείο, πρέπει πρώτα ν' αγοράσεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, βέβαια!.. Πώς αλλιώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... άμα είν' έτσι... (Μικρή σιγή). Τελικά δεν μού 'πες...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θέλει να κουβεντιάσουμε ο Μπεκήρ αβγάς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, δεν σου είπα; Για το χτήμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά τι ακριβώς... δεν σου είπε; Κάτι σου είπε, ρε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... Θέλει, μου είπε, δυο ανθρώπους... να τους έχει σαν βοηθούς... Ο ένας θ' ασχολείται με τους εργάτες... δηλαδή θα βρίσκει τους εργάτες και θα τους κουμαντάρει, για να γίνεται σωστά η δουλειά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο άλλος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο άλλος θα πουλάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πουλάει... δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Παιδί μου, ό,τι οπωρικά παράγει το χτήμα, αν δεν πουληθούν, το χτήμα δεν έχει εισόδημα. Πρέπει, λοιπόν, οπωσδήποτε να πουληθούν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρέπει, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, βέβαια... Αλλιώς, πώς θα καλυφθούν τα έξοδα: εργάτες... λιπάσματα... φάρμακα; Να μείνει και για τον ίδιο κάτι τις... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... τώρα τι κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα τα δίνει χοντρική.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... και γυρεύει άνθρωπο για να του τα πουλάει στη λιανική, ε; Κατάλαβα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς... λιανοπούλι. Έτσι το λέει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τον αβγά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν σου είπα ότι τα έχει τετρακόσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, παίζουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ λέω, ματάκια μου, να πάμε μια βόλτα. Θα μας 'πεί με λεπτομέρειες αυτό που έχει κατά νου... κι εμείς βλέποντας και κάνοντας. (Σε άλλο τόνο). Ο κόπος πάντως θα βγει..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Θα βγει... δηλαδή πώς θα βγει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μου είπε πως θα μας φιλέψει... που θα 'πεί πως θα μας δώσει διάφορα πράγματα από το χτήμα ή πού 'χει φτιαγμένα ο ίδιος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βέβαια!.. Και πού ξέρεις; Μπορεί να λύσουμε και το πρόβλημά μας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... ναι... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι να σου 'πώ... μπερδεύτηκα... Δηλαδή, εκεί που λογάριαζα ότι σε οχτώ-δέκα χρόνια θα έχω κοπάδι με διακόσια, μπορεί και τριακόσια πρόβατα... τώρα πρέπει να κάνω καινούριους λογαριασμούς... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Απαγορευτικά). Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτε πριν πάμε να κουβεντιάσουμε με τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά. Άκου', μπερδεύτηκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε μαλαγάννα... μπερδεύτηκα, σου λέω!.. Και... κουράστηκα... (Πονεμένα). Μουού... πτώμα είμαι στην κούραση... δεν με βλέπεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πτώμα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τόση ώρα μιλάμε για δουλειές... Μπορώ εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι δεν μπορείς, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μιλάω τόση ώρα για δουλειές, ρε... Όχι, πες μου: μπορώ; Δεν μπορώ!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φαντάσου να τις κάνεις κιόλας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α... αυτό είναι εύκολο. Τις βάζεις μπροστά και εντάξει... πάει. Όσοπου να τις βάλεις μπροστά είναι το θέμα... ώσπου ν' αρχίσεις να δουλεύεις. Κατάλαβες; Καλά δεν έτυχε ποτέ ν' ακούσεις τι λέγανε οι αρχαίοι πρόγονοί μας;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ειρωνικά). Τι λέγανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λέγανε; (Με έμφαση). Αρχή το ήμισυ του παντός, λέγανε... (Λάβρος). Και ξέρανε αυτοί. Και μη μου 'πείς ότι δεν ξέρανε, γιατί θα σε φασκελώσω... βόιδι! (Σε άλλο τόνο). Βρίζω και το ζωντανό...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δηλαδή, τώρα εσύ είσαι ράκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μπράβο, ρε Χατζατζάρη!.. Το βρήκες, απ' αυτό είμαι... Δράκος! (Συμπληρώνει). Αποκαμωμένος...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Οπότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτά... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να κοιτάξω για κάναν άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Άλλον; Ξέρω 'γώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τότε, ποιος ξέρει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν αφήνεις πρώτα να ρίξω έναν υπνάκο... να ξεκουραστώ λιγάκι... να ξελαμπικάρω κιόλας. Άλλωστε, δεν θα πάμε τώρα-τώρα στο χτήμα... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων... εγώ να πηγαίνω τώρα... (στρέφει και προχωράει αργά-αργά προς το σαράι) και τα ξαναλέμε αργότερα. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... αργότερα... Τώρα... νάνι!.. (Κάνει λιγάκι πίσω και ξαπλώνει όπια ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλόβας του. Βήχει. Μετά χασμουριέται). Γκκ! Μμούχα... χα... (Σιγή).

Σκηνή Γ'

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Α... ωραία!.. (Σιγά-σιγά πλησιάζει τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα ροχαλίζει σηκώνοντας το χέρι του).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξαφνιάζεται και αμέσως οπισθοχωρεί μέχρι το πίσω μέρος του σαραγιού μурμουρίζοντας). Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ρίχνει ένα γερό ροχαλητό και αποκοιμείται).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Προχωράει προς τον Καραγκιόζη και σταματάει σε κάποια απόσταση. Κατ' ιδίαν). Να είναι άραγε κοιμισμένος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι σηκώνοντας το χέρι του λίγο).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Απομακρύνεται πίσω-πίσω, στρέφει για λίγο προς το σαράι και μετά πάλι προς τον Καραγκιόζη. Τον πλησιάζει αρκετά και ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι σηκώνοντας λίγο το χέρι του).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Πλησιάζει σιγά-σιγά κι άλλο τον Καραγκιόζη. Κατ' ιδίαν). Αλλάχ κερίμ!.. Κοιμάται με ανοιχτά τα μάτια; (Ξεροβήχει πάλι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζοντας μουρμουρίζει). Ωχ... για βροχή το πάει...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Προχωράει γρήγορα προς την καλόβα και, μόλις προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει και στρέφει προς αυτόν).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι σιγανά μουρμουρίζοντας). Αυτό το σύννεφο... σαν τσουβάλι όρθιο είναι. (Ροχαλίζει πάλι).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Σκύβει και αφήνει κάτι κοντά στον Καραγκιόζη, ξεροβήχει βροντερά και γρήγορα-γρήγορα εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού μουρμουρίζοντας με άχτι). Κιοπόγλου κιοπέκ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον ύπνο του). Πω... πω, βροχή!.. Κι όλη απάνω μου πέφτει. (Ξυπνάει, σηκώνει λίγο το κορμί του μένοντας καθιστός. Φωνάζει). Μια ομπρέλα, ρε παιδιά... Φτου!.. Πού 'σαι, ρε γυναίκα; Βρε... δεν ακούτε; Κολητήρηης!.. Θεμά το γονιό σας... πού πήγατε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας). Τι 'ναι, λε μπαμπάκο; (Προχωράει και μόλις προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Τι έπαθες; 'Ατί φωνάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Καλά, δεν μου λες... έβρεξε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι; Πότε... τώρα-τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... τώρα... πριν από λίγο. Έβρεξε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άντε, λε χαζέ!.. Βλέπεις νά 'χει βλέξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι... (Σηκώνεται όρθιος). Λες νά 'ταν όνειρο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κοιμόσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... 'δώ χάμου... Λίγο τον πήρα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όνειρο είδες, χαζούλιακα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπορεί... Αλλά βροχή... τι διάολο... χάθηκε κανένα φαί;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δυνατή βολχή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μάλλον... Ήτανε, λέει... ένα σύννεφο μοναχό του... Να... (δείχνει ψηλά) εκεί απάνω. Σαν τσουβάλι ήτανε... όρθιο. Και...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Τον διακόπτει). Γεμάτο... γεμάτο, μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο... το τσουβάλι; Εμ', άδειο τσουβάλι δεν στέκεται όρθιο, ρε. (Μικρή σιγή). Τι έλεγα; Α... ναι. Και ξαφνικά, που λες... κάπως ανοίγει από την κάτω μεριά και όλο το νερό που είχε έπεσε όλο απάνω μου... Όλο, θεμά το γονιό του!.. Ένα μυστήριο πράμα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ωωω-ω, μπαμπάκο... σ' έκανε λούτσα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού, ρε; Βλέπεις εσύ τέτοιο πράμα; Ούτε βρεγμένος είμαι, ούτε και χάμω έχουν πέσει τίποτα νερά... Βλέπεις εσύ νερά εδώ γύρω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σκύβει και κοιτάζει χάμω). Μπα, καθόλου... (Όπως κοιτάζει χάμω, βλέπει αυτό που άφησε ο Αξιωματικός). Τούτο; (Σκύβει λίγο μπροστά από τα πόδια του Καραγκιόζη και το παίρνει στα χέρια του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκύβει προς τον Κολητήρη). Τι πακέτο... τι δέμα είν' αυτό; Για φέρ' το 'δώ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Του το δίνει). Ωωω-ω, μπαμπάκο... λες νά 'ναι... νά 'ναι μπόμπα; Ω'λογιακή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει το πακέτο). Μμ; Μπόμπα; Σώπα, ρε... (Το βάζει στο αυτί του). Μπά... δεν ακούγεται τίποτα... (Γονατίζει και βάζει το

πακέτο χάρω, για να το ανοίξει). Για να ιδούμε... τι, στο διάλο, έχει μέσα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Κάνοντας πίσω). Κάτσε, κάτσε να... να πά' πιο πέρα 'γώ.

ΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μακριά!.. (Γονατιστός ανοίγει το δέμα). Τι νά 'χουνε τυλιγμένο; (Ξαφνικά). Αμάν!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι 'ναι, λε; (Πλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμάν, αμάν, αμάν!.. (Σηκώνεται μαζεύοντας το δέμα).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι 'ναι, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Σος!.. Λεφτά... Έλα μέσα γρήγορα. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Ακολουθώντας τον). Πολλά, λε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πολλά, λέει... Ούουου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωφου, Παναζίτσα μου!.. (Μικρή σιγή). 'Α τα μετλήσουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ξέρεις να μετράς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ; Ναι, αμέ; Ισα με το εκατό... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Άστο, άστο... Μέτρα τα εσύ καλύτερα... να κοιτάξω εγώ να βρω καμιά καλή κρυψώνα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... λε, γλέντια, μπαμπάκο. Τιι!.. (Αρχίζει να μετράει). Ένα... δύο... τρία... οτώ, έτσι... εφτά, πέντε, εννέα...

Σκηνή Ε'

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται με προφυλάξεις από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει μονολογώντας). Για να ιδούμε: τι έκανε... το πήρε το πακέτο αυτός ο γκισούρης; (Πηγαίνει γρήγορα πλάι στην καλύβα).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δέκα ένα, δέκα δύο, δέκα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... ωραία!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και με το που βλέπει τον Αξιωματικό μένει ακίνητος και τον κοιτάζει).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Βλέποντας τον Χατζηβατή τα χάνει για λίγο, αλλά στην συνέχεια τον πλησιάζει).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Προσκυνώ, μπέη μου, ο καημένος...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αν δεν κάνω λάθος... είσαι ο Χατζηβατής...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου... αυτός είμαι. Εσείς... η αφεντιά σας;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ... του σαραγιού.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα... Νά 'στε καλά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Έ... περνούσα απ' έξω από αυτήν εδώ την παράγκα και σαν ν' άκουσα ομιλίες... Ξέρεις... μένουν άνθρωποι μέσα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, πώς... Μένει μια φτωχή οικογένεια.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αλήθεια; Μα, είναι επικίνδυνο... δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Οποιοδήποτε, αλλά και τι να γίνει;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είναι πολλά άτομα στην οικογένεια;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πέντε... ζωή νά 'χουνε.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αλλάχ κερίμ!.. (Μικρή σιγή. Προχωράει αργά-αργά προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηβάτη). Να πηγαίνω σιγά-σιγά... Γεια σου! (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Αξιωματικός τον προσπεράσει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... Στο καλό να πάτε... (Κατ' ιδίαν ενώ στρέφει πάλι προς την καλύβα). Παράξενος άνθρωπος... (Προχωρώντας προς την καλύβα). Για να πάω να ιδώ: αυτός ο μούργος... είναι καλύτερα τώρα; Τρομάρα να τού 'ρθει... απόγινε, μου φαίνεται.

(Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε... μέσα είσαι; (Χτυπάει άλλη μια φορά την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Έλα, ρε Χατζατζάρη... έλα, ρε Χατζατζάρη... πού είσαι; Πού διάλο πήγες και χάθηκες και μ' άφησες μοναχό μου; Δεν είμαι καλά, ο μαύρος!.. Δε... δε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι, βρε; Τι σου συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... πάει να μου στρίψει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες... αστειεύεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αστειεύομαι; Δεν αστειεύομαι καθόλου, Χατζατζάρη μου... μουρλαίνομαι... Αυτό σου λέω: μουρ-λαί-νο-μαι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χριστός και Παναγία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... κι ο Αϊ-Γιάννης ο πρόδρομος... να βάλει κι αυτός ένα χεράκι, γιατί δεν την βγάζω καθαρή, ο μαύρος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στάσου, βρε παιδί μου... μην κάνεις έτσι... Για πες μου: σου συνέβηκε κάτι, αφότου έφυγα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε μαλαγάννα!.. Συνέβησαν πράματα που δεν τα χωράει το μυαλό μου... Αυτό θέλω να σου 'πώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... τι πράγματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... εξάπλωσα εδώ χάμου, όπως έλεγα... να πάρω έναν υπνάκο, που δεν ένοιωθα καλά. Να έτσι... εδεπά. (Ξαπλώνει όπως πριν). Τι τó 'θελα; (Σηκώνεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βλέπω ένα όνειρο, Χατζατζάρη μου... ένα όνειρο... ίιιι... Παναγία μου... τι όνειρο ήταν αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι όνειρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλόκοτο!.. (Μικρή σιγή). Ήτανε, λέει... εκεί ψηλά (δείχνει) στον ουρανό ένα σύννεφο... μοναχά ένα... και... κι έμοιαζε με τσουβάλι... ένα μεγάλο τσουβάλι.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το σύννεφο... έμοιαζε με τσουβάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... μεγάλο τσουβάλι και όρθιο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλιστα... και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπουμπουνίζει, που λες... λίγο, όχι πολύ... λιγάκι... παπ... ανοίγει ο πάτος του τσουβαλιού... και όσο νερό είχε το σύννεφο πέφτει όλο απάνω μου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Απάνω σου... όλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σου λέω... πουθενά αλλού!.. Πετάγομαι, που λες, από τον ύπνο... βάζω τις φωνές... τρέχει ο Κολητήρης, νά 'ναι καλά το παιδί, έτρεξε αμέσως... Του λέω τό όνειρο... με ψάχνει... ψάχνομαι και μοναχός μου, στεγνός... και γύρω παντού ξεραίλα!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, φυσικό δεν ήταν αυτό, ματάκια μου; Για όνειρο μιλάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, βέβαια... για όνειρο... για όνειρο. Αλλά... εκεί που ψαχνόμαστε, Χατζατζάρη μου... τι βρίσκουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, ρε... δε... δεν κάθεται καλύτερα χάμω; Ασέγε βου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Να κάτσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... ασέγε βου κατάχαμα... Κάτσε, που σου λέω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έλα, βρε, τώρα... λέγε: τι βρήκατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ σου είπα να κάτσεις.. αλλ' αφού δεν κάθεται... άσε να... να σου το 'πό με τρόπο... Βρήκαμε, που λες, ένα πακέτο... ένα δέμα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δέμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μεγάλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... όχι.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μικρό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ειρωνικά). Μπράβο... το βρήκες! (Σε άλλο τόνο). Βρε, εκεί 'ναι το θέμα... αν ήτανε μεγάλο ή μικρό... ή τι είχε μέσα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με ενδιαφέρον). Τι είχε, τι είχε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι είχε; Λεφτά είχε... πολλά λεφτά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Πέφτοντας προς τα πίσω). Ζαλίζομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει και σκύβει από πάνω του). Εμ', εγώ... (τον χτυπάει) σου 'λεγα να κάτσεις χάμου... Εμ', εσύ... (τον ξαναχτυπάει) δεν άκουγες... Ζώνη!.. Εμ', κι εγώ τώρα... (τον χτυπάει πάλι) φταίω εγώ τώρα, να σε σακατέψω στις φάπες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαφνικά σηκώνεται). Και τα λεφτά... πού είναι τα λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Κάνει λίγο πίσω). Τα λεφτά; Μέσα... τα μετράει ο Κολητήρης.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αληθινά λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, τι... κάλπικα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τα είδες καλά; Τα... τα... τα....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, τα-τα-τα-τα... Και βέβαια τα είδα, ρε... αλλιώς, πώς;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να ειπώ, ματάκια μου; Δεν καταλαβαίνω... Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως μπορώ εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και... πόσα είναι περίπου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμιά πεντακοσαριά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λίρες... χρυσές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε Χατζατζάρη... χρυσές, θεμά το γονιό τους... Γι' αυτό κοντερώ να μουρλαθώ... Αν ήσαν από 'κείν' τις χάρτινες... δεν θα μ' ένοιαζε καθόλου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και τι θα κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... Δε... δεν είναι να κυκλοφορήσω εγώ τόσα λεφτά... με πήγανε μέσα με τη μία... Γι' αυτό λέω, να τις κρύψω σ' ένα καλό μέρος και νά 'χουμε το νου μας... κι άμα μάθουμε πως τις έχασε κανένας, να του τις δώσω και να μου δώσει κι εμένα τα βρετίκια μου. Δέκα τοις εκατό, είναι πενήντα λίρες... Δε θά 'ναι κι άσχημα. Μμ; Τι λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μια χαρά θα είναι!.. Πενήντα λίρες... τι λες; (Σε άλλο τόνο). Και... όταν τις πάρεις, Καραγκιοζάκη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει άγρια με νόημα).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να, λέω... όταν πάρεις τις πενήντα λίρες... θα μου δώσεις και μένα λίγες... ας 'πούμε... ας 'πούμε, πέντε... Ε; Δεν θα μου δώσεις, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το χέρι του προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σας εκκρεμές). Μήπως θες και καμιά προκαταβολή;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δε... δεν θα με πείραζε... ίσα-ίσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βούτα την! (Τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Οχ... οχ... Τρομάρα να σου 'ρθει!.. Γιατί, βρε, με χτυπάς, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, Χατζατζαράκο μου... εδώ που τα λέμε... την τράβαγε ο οργανισμός σου την καρπαζιά!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γιατί, βρε... επειδή σου ζήτησα κι εγώ ένα μικρό ποσό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι για το ποσό... όχι για το ποσό...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για την προκαταβολή. Ακόμη δεν επήρα τίποτα... ήθελε προκαταβολή η μούρη σου...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή. Με έμπνευση). Και δεν μου λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'ναι πάλι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αν δεν βρεθεί κανείς που νά 'χει χάσει λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Δεν γίνεται... πώς τα βρήκα εγώ, αφού δεν τ'άχασε κανείς;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λέμε... αν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Το τονίζει). Δεν γίνεται... (Σε άλλο τόνο). Γιατί, αν δεν τα έχασε κανείς, θα 'πεί πως κάποιος τα έβαλε... Ποιος; (Εόθυμα). Μμ; Ρε... λες να τα έβαλε ο ζερζεβούλης... ο μπάρμπα-διάολος; Λένε, τα κάνει κάτι τέτοια... ου... Ναι... Ναι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Βρε... τώρα, μεταξύ μας... μπας και τ'άκλεμες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τόσα λεφτά... από πού, ρε; Χα... ούτε το ταμείο του σαραγιού δεν έχει τόσα λεφτά!.. Έπειτα, τί είμαστε... ληστές είμαστε; Κλέβουμε 'κεί πέρα τίποτα ψιλά... τίποτα φαγώσιμα, ξέρω 'γώ... κάνω ρουχαλάκι, να την περάσουμε... Για καζάντι κλέβουμε; Κάτσε καλά.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν λέω... όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν λες, αλλά όλο και κάτι θες να ειπείς... (Σε άλλο τόνο). Άντε... ξεφούρνισ' το!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πες πως δεν παρουσιάζεται κανείς που να έχει σχέση μ' αυτά τα λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανείς-κανείς;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κανείς-κανείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... ξέρω κι εγώ; Άσε με, ρε Χατζατζάρη... μη με στριμώχνεις!.. Σου είπα, δεν είμαι καλά. Θες να μου στρίψει; Άσε με, τον μαύρο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καλά, καλά... ησύχασε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... μ' αφήνεις; Δεν μ' αφήνεις!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τέλος πάντων, έλεγα μήπως δώσουμε τα λεφτά στον αφέντη τον Μπεκήρ αγά, να μας δώσει το χτήμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το χτήμα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... και να ειπεί ότι μας το χάρισε... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μας το χάρισε... (Σκέφτεται για λίγο). Μχου!.. Καλά ακούγεται... (Ξύνει το κεφάλι του σκεπτικός). Μας το χάρισε, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι. Μμ... τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι κακή ιδέα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι... θα 'πεί κανείς μετά: πού βρήκε ο Μπεκήρ αγάς πεντακόσιες λίρες; (Υποτιμητικά). Πφ... ποιος θ' ασχοληθεί άλλωστε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ναι, ρε μάστορα... αλλά ο Αβγάς άλλα σου έλεγε... Μμ; Δεν σου είπε ότι το πουλάει το χτήμα... απεναντίας ανθρώπους ψάχνει, για να το εκμεταλλευτεί...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όμως, αν δεν βρει ανθρώπους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άλλο αν; Άντε φεύγα από 'δώ, ρε!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι γιατί; Δεν χρειάζομαι βοήθεια για να μουρλαθώ, Χατζατζάρη μου... μπα!.. Μουρλαίνομαι και μοναχός μου... Έτοιμος είμαι άλλωστε... στο τσακ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Καθησυχαστικός). Δεν θα πάθεις τίποτα... απλά, θα περιμένεις... Βρέθηκε ο άνθρωπος που έχασε τα λεφτά; (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Καλά, βρε... και ποιος είχε τόσα λεφτά και τ'άχασε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; (Σκέφτεται). Έλα μου, ντε...(Αναστατωμένος). Τι... Ωρε, δεν το γλιτώνω το τρελάδικο, Χατζατζάρηηηηηη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πάψε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγή. Ξαφνικά). Ωρε, θα μου βάλουνε ζουρλομαντύα και θα είμαι σαν του Φαραώ τη... τη μούμιάσασα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πάψε, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Ξαφνικά πάλι). Ωρε, θα με περάσουνε από 'κείνο το... το ηλεκτροσόκ... και θα σπαρταράω σαν το ψάρι στο αγκίστριuuu!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, ησύχασε, λοιπόν!.. (Μικρή σιγή). Πήγαινε να κρύψεις καλά τα λεφτά... να μην ξέρουν τα παιδιά που είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ξέχασέ τα... μέχρι κάτι να ιδούμε. Κατάλαβες; Και προ πάντων τοιμουδιά... Κουβέντα σε κανένα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να τά 'διωχνα καλύτερα από το σπίτι; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ότι θα είναι καλύτερα να μην τα έχεις μέσα στην παράγκα... θα είναι. Αλλά να τα σιγουρέψεις κάπου αλλού... έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Θα νοικιάσω θυρίδα στην Εθνική...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α...μπράβο!.. Έτσι, βρε... διασκέδασέ το.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τραβάμε κι εμείς οι λεφτάδες, ρε Χατζατζάρη... Μμ... είδες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, τρομάρα σου... Λοιπόν, πάω τώρα εγώ... κι εσύ όπως τα είπαμε... (Στρέφοντας προς το σαράι). Κουβέντα σε κανένα!.. Έτσι; Άντε, γεια σου, ματάκια μου...(Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, φρυδάκια μου!.. (Στρέφει προς την καλύβα του μονολογώντας). Μας υποχρέωσες, μαλαγάννα... Για να πάω μέσα... να κοιτάξω τι διάλο θα κάνω... γιατί δεν με βλέπω καλά... θα μουρλαθώ κατά που πάει... (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και αργά-αργά προχωράει προς το σαράι, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ η μουσική σταματάει). Οσκελντίν!.. Καλώς τον Ταχέρ...

ΤΑΧΗΡ (Γιλησιάζει και κάνει τεμενά). Πολυχρονεμένε μου, προσκυνώ, προσκυνώ... Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΡ (Σηκώνει το κορμί του). Με ζητήσατε, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι. Σε ζήτησα... για μια υπόθεση περίεργη και σοβαρή πολύ!

ΤΑΧΗΡ Σοβαρή πολύ;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!.. Πάρα πολύ. Και θα μπω στο θέμα αμέσως... Ο προϊστάμενος της οικονομικής Υπηρεσίας εδώ του σαραγιού...

ΤΑΧΗΡ Ο Σελήμ μπέης;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... μου ανέφερε χθες αργά κάποιο σημαντικό έλλειμμα χρημάτων που ανακάλυψε.

ΤΑΧΗΡ Έλλειμμα χρημάτων... τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό που ακούς... Έλλειμμα χρημάτων... και μάλιστα πάρα πολύ μεγάλο... Μιλάμε, τζάνεμ, για τρεις χιλιάδες οχτακόσιες πενήντα λίρες χρυσές!..

ΤΑΧΗΡ Λείπουν τρεις χιλιάδες οχτακόσιες πενήντα λίρες χρυσές; Μα υπήρχαν τόσα χρήματα στο χρηματοκιβώτιο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν λείπουν από το χρηματοκιβώτιο, Ταχήρ... λείπουν από το θησαυροφυλάκιο... απ' τα αποθέματα του σαραγιού σε χρυσό, πού 'ν' εκεί.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, τζάνεμ... Πήγαμε χθες εκεί πέρα, τέτοια ώρα περίπου, με τον Σελήμ...

ΤΑΧΗΡ Μαζί;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, βέβαια... δεν γίνεται αλλιώς. Υπάρχουν δυο κλειδαριές. Της μιας το κλειδί κρατάω πάντα εγώ και της άλλης ο Σελήμ.

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κάναμε την καταμέτρηση, όπως κάθε φορά... κλειδώσαμε και φύγαμε. Μετά από λίγο και αφού πρώτα έκανε τη σούμα... ήρθε και μου ανέφερε ότι μας λείπουν τρεις χιλιάδες οχτακόσιες πενήντα λίρες.

ΤΑΧΗΡ (Με απορία, αλλά και θαυμασμό). Τρεις χιλιάδες οχτακόσιες πενήντα λίρες χρυσές!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακριβώς... (Σε μια προσπάθεια χιούμορ). Και αριθμητικώς... και ολογράφως... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ποιος μπορεί, τζάνεμ,

να έκλεψε τόσα πολλά χρήματα... και πού τα πήγε;

ΤΑΧΗΡ Σας είπε τίποτε ο Σελήμ μπέης... αν δηλαδή... πηγαίνει κάπου ο νους του... αν υποψιάζεται κάποιον ή αν μπορεί να υποθέσει κάτι έστω;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα...

ΤΑΧΗΡ Πάντως, μόνος του ο ίδιος ή κάποιος από την Υπηρεσία του δεν μπορεί ν' ανοίξει και να μπει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, χρειάζονται δυο κλειδιά και, όπως σου είπα, το ένα το κρατάω πάντα εγώ.

ΤΑΧΗΡ Τίποτε αντικλειδιά... δεύτερα κλειδιά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Υπάρχουν, αλλά όχι στο σαράι. Βρίσκονται πολύ μακριά απ' εδώ...

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα. Οπότε μιλάμε, μάλλον, για διάρρηξη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι αυτό τελείως απίθανο... Εκεί που βρίσκεται θαμμένο το θησαυροφυλάκιο; Έπειτα... δεν θα βρίσκαμε ίχνη;

ΤΑΧΗΡ Ναι, βέβαια... (Σκεπτικός). Μυστήριο πράγμα!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων, Βεζίρη μου... θα κάνω ό,τι μπορώ... και θέλω να πιστεύω πως κάτι θα καταφέρω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα περιμένω, Ταχήρ... και θα καθυστερήσω την αναφορά μέχρι να μου ειπείς εσύ. Αλλά, καταλαβαίνεις... όχι για πολύ.

ΤΑΧΗΡ Ναι, βεβαίως... καταλαβαίνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Σε χαιρετώ, λοιπόν... και... θα περιμένω με αγωνία νέα σου. (Αργά-αργά εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Προσκυνώ, Βεζίρη μου... (Τον ακολουθεί για λίγο). Θα κάνω ό,τι μπορώ... ό,τι περνάει απ' το χέρι μου. (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Τι μπορεί να συμβαίνει; (Προχωράει λίγο). Μμ; Ποιος κατόρθωσε να μπει στο θησαυροφυλάκιο... και να πάρει τόσα πολλά χρήματα; Αλλάχ κερίμ!.. (Στρέφει πάλι προς το σαράι). Αλλά και τι τ'άκανε... πού τα πήγε; Περίεργο... (Προχωράει προς το σαράι).

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Αφού πλησιάσει κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ (Σταματώντας). Καλώς τον Χατζηαβάτη... Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Σηκώνεται). Τι κάνετε... είσθε καλά;

ΤΑΧΗΡ Από υγεία, τζάνεμ... καλά είμαι. Αλλά... σεκλέτια!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Σεκλέτια, ε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι, Χατζηαβάτη... μεγάλα σεκλέτια!.. Και εγώ... και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης... προπαντός!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω πω... τι ακούω; Φαντάζομαι κάτι σοβαρό συμβαίνει.

ΤΑΧΗΡ Πάρα πολύ σοβαρό! Δεν θα σου 'πώ λεπτομέρειες...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άλλο θέλω να μου 'πείτε, μπέη μου... μήπως ξέρω 'γώ, μπορώ, ο καημένος, να βοηθήσω... Αυτό.

ΤΑΧΗΡ Να βοηθήσεις; (Σκέπτεται). Χμ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, αφέντη μου... Γης, γεφύρι να γενώ, για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας!..

ΤΑΧΗΡ Όχι... όχι τέτοια... Μπορείς όμως... (Σκέπτεται λίγο). Ναι... και βέβαια μπορείς να βοηθήσεις!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπορώ; Αχ... μετά χαράς, μπέη μου, ο καημένος... μετά χαράς... Ό,τι θέλετε, ό,τι περνάει απ' το χέρι μου... πείτε μου και θα τρέξω αμέσως!..

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, Χατζηβατάη... κυκλοφορείς όλη την ημέρα για την δουλειά σου στην αγορά, στην προκουαία και εδώ γύρω, παντού... έτσι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια!

ΤΑΧΗΡ Είσαι, που λένε... πανταχού παρών.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Το κατά δύναμη...

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... τι θέλω από σένα: (με έμφαση) μάτια... τέσσερα και αυτιά... δέκα τέσσερα... μήπως ιδείς... μήπως ακούσεις ή μήπως, ξέρω 'γώ, πληροφορηθείς... πως κάποιος κυκλοφορεί με πολλά λεφτά.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γιατί... έχασε κανένας, μπέη μου, πολλά λεφτά;

ΤΑΧΗΡ Ναι, αλλά... μη με ρωτήσεις ποιος. Και εννοείς... δεν μιλάμε για πενήντα-εκατό λίρες... μιλάμε για πολλές... πάρα πολλές χρυσές λίρες!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, αφέντη μου, εδώ ο Καραγκιόζης βρήκε απ' έξω απ' την καλύβα του ένα πακέτο με πολλές χρυσές λίρες...

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πείς!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... και περιμένει να μάθει ποιος τις έχασε, για να του τις δώσει και να πάρει ο καημένος τα βρετικά του.

ΤΑΧΗΡ Έλα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου!

ΤΑΧΗΡ Για μια στιγμή, Χατζηβατάη... γιατί αυτό που μου λες είναι...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Ξέρω 'γώ... περίεργο θα έλεγα. Αλλά πες μου... για πόσες λίρες μιλάμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πεντακόσιες, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Μόνο πεντακόσιες λίρες βρήκε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι. Γιατί... χαθήκανε περισσότερες;

ΤΑΧΗΡ Πολύ περισσότερες.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λέτε;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια! Χαθήκανε κοντά στις τέσσερις χιλιάδες λίρες... Οι άλλες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τέσσερις χιλιάδες; Α... τόσες πολλές!..

ΤΑΧΗΡ Σίγουρα βρήκε μόνο πεντακόσιες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα... για πεντακόσιες μιλούσε... και κόντευε, μπέη μου, να τρελαθεί.

ΤΑΧΗΡ Από την χαρά του, φαντάζομαι...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα... δεν νομίζω.

ΤΑΧΗΡ Τότε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ακούστε, αφέντη μου... αυτός είχε ξαπλώσει εδώ απ' έξω από την παράγκα του και τον πήρε ο ύπνος. Είδε, που λέτε, ένα αλλόκοτο όνειρο... πετάχθηκε επάνω, έβαλε τις φωνές... βγήκε ο γιος του και μαζί βρήκανε τις λίρες. Ο μικρός τις μέτρησε... Λέτε νά 'κανε λάθος;

ΤΑΧΗΡ Μια στιγμή! Όλα αυτά, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, σου τα είπε ο ίδιος ο Καραγκιόζης...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... και τον πιστεύω... Δεν τον έχω ξαναδεί ποτέ έτσι τον Καραγκιόζη!

ΤΑΧΗΡ Τι να ειπώ, τζάνεμ; Πολύ περίεργα μου φαίνονται όλα αυτά. Πολύ περίεργα!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα είναι περίεργα, αφέντη μου. Αν είναι, λέει... Γι' αυτό άλλωστε και ο ίδιος κόντευε, ο καημένος, να αλλοφρονήσει... τι

σας λέω...

ΤΑΧΗΡ Εν πάση περιπτώσει, Χατζηαβάτη... δημιουργούνται ένα-δύο ερωτήματα... Το πρώτο ερώτημα είναι: βρήκε μόνο πεντακόσιες λίρες ή περισσότερες... και το δεύτερο: πράγματι τις βρήκε ή μήπως, ξέρω 'γώ, τις έκλεψε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να τις έκλεψε... δεν το πιστεύω. Οποσδήποτε ο Καραγκιόζης, όπως ξέρετε κι εσείς καλύτερα από 'μένα, δεν είναι και το καλύτερο παιδί... αλλά δεν είναι και για τόσο μεγάλες δουλειές. Με τίποτα!.. Κάνα ψιλό... κάνα ρουχαλάκι... τίποτα φαγώσιμα. Ε... ως εκεί...

ΤΑΧΗΡ Το άλλο όμως;

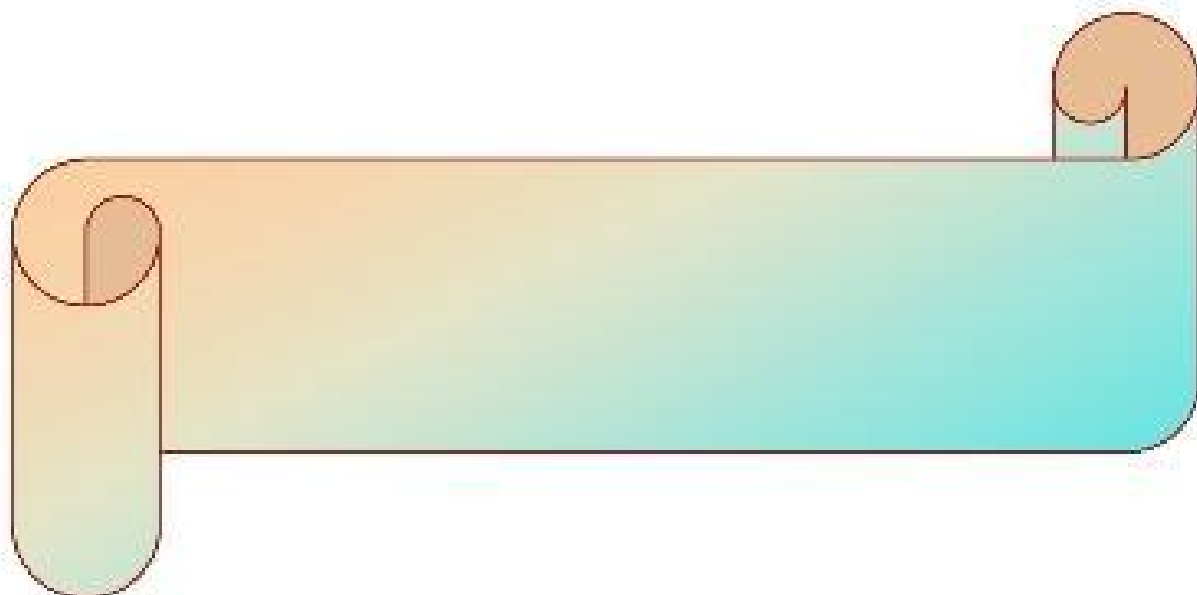
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για το άλλο... δεν γνωρίζω. Δεν τα μέτρησα εγώ τα χρήματα. Ούτε καν τα είδα, ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... θα τον ιδώ και θα τον κουβεντιάσω κι εγώ... Πάντως... πού είσαι: αυτό που σου είπα προηγουμένως... ισχύει. Πας στην αγορά, στην προκουμαία... παντού... και όπως τά 'παμε... Ε; Μάτια τέσσερα, αυτιά δέκα τέσσερα... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι, αφέντη μου... Μάτια τέσσερα... αυτιά δέκα τέσσερα... Τρέχω αμέσως παντού!..

ΤΑΧΗΡ Μην κάθεσαι καθόλου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έφυγα κιόλας, μπέη μου... Τρέχω!.. Προσκυνώ, ο καημένος. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Γ'

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Εδώ που τα λέμε... δεν έχει κι άδικο ο Χατζηαβάνης... Ο Καραγκιόζης... άντε, να κλέψει κάνα ρούχο, κάνα ψωμί... αλλά να μπει στο θησαυροφυλάκιο... με τίποτα!.. Κάτι άλλο συμβαίνει... αλλά τι; (Προχωρώντας προς την καλύβα). Ας του χτυπήσω όμως... έτσι, να ιδώ: τι θα κάνει... πώς θα αντιδράσει σαν με αντικρίσει; (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χατζατζάρη, εσύ 'σαι;

ΤΑΧΗΡ (Ξαναχτυπάει και κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος νά 'ναι; Ωχ, μανούλα μου! (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Προσκυνώ, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Καραγκιόζη... Σαν να με περιμενες... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση). Α, μπα... όχι... Τον Χατζατζάρη περιμένα.

ΤΑΧΗΡ Εννοείς τον Χατζηαβάνη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... έτσι τον φωνάζω εγώ... χαϊδευτικά.

ΤΑΧΗΡ Είχατε κανονίσει κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι ακριβώς... Απλά, έχω ένα μεγάλο πρόβλημα και περίμενα τον Χατζατζάρη να 'ρθούμε παρέα να σε βρούμε, να μου έλεγες κι εσύ τη γνώμη σου, αφέντη μου... τι να κάνω...

ΤΑΧΗΡ (Κατ' ιδίαν). Αλλάχ κερίμ!.. (Στον Καραγκιόζη). Και τι... τι πρόβλημα έχεις, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφέντη μου, βρήκα κάτι λεφτά... πολλά λεφτά!..

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πείς... και δεν χαίρεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα χαιρόμουνα, αν ήσαν λίγα... και αν τα έβρισκα κάπου αλλού... όχι χάμω στην πόρτα μου...

ΤΑΧΗΡ Εδώ, εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, αφέντη μου, εδώ... Πήρα έναν υπνάκο... βλέπω, που λες, ένα παλιόνειρο... πετάγομαι απ' τον ύπνο... βάζω τις φωνές... έρχεται ο Κολητήρης...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Ο γιος σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... Κάνουμε έτσι να ιδούμε αν είχε βρέξει, όπως είχα ιδεί στον ύπνο μου... βρίσκουμε ένα πακέτο. Εδώ χάμω... μπροστά στην πόρτα.

ΤΑΧΗΡ Και είχε μέσα χρήματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφέντη μου... λίρες χρυσές!..

ΤΑΧΗΡ Πολλές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο μικρός τις μέτρησε... γιατί εγώ από το είκοσι και πάνω τα μπερδεύω... τις έβγαλε πεντακόσιες.

ΤΑΧΗΡ Πεντακόσιες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... είχε φτιάξει πέντε βουναλάκια 'καποστάρια. Τώρα, να έκανε λάθος... δεν πιστεύω. Να πάω να τις φέρω; Μέσα τις έχω.

ΤΑΧΗΡ Μετά... μετά. Τώρα πες μου μονάχα: δεν εξόδεψες τίποτα, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, αφέντη μου... Α, μπα... Τι... χαζός είμαι; Ούτε μία!

ΤΑΧΗΡ Γιατί... αφού τις βρήκες... δεν τις βρήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, εγώ τις βρήκα... αλλά ποιος τις έχασε; Χάμω στην πόρτα μου ο μόνος που θα μπορούσε να χάσει λεφτά είμαι εγώ. Ε, αυτό δεν γίνεται για... τεχνικούς λόγους...

ΤΑΧΗΡ Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Οπότε, τι μένει;

ΤΑΧΗΡ Τι μένει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάποιος τις έβαλε!.. Βρήκε ευκαιρία την ώρα που κοιμόμουνα...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω... για να είναι σίγουρος ότι δεν θα τις πάρει κάποιος άλλος, κάποιος παραστικός... παρά μόνον εγώ, μόλις ξυπνήσω... Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Και γιατί αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω, αφέντη μου... Δεν ξέρω καν... αν τις έβαλε άνθρωπος ή κάτι άλλο.

ΤΑΧΗΡ Σαν τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Κάνα αερικό... κάνας ζερζεβούλης... ξέρω κι εγώ τι να 'πώ; Κοντεύει να μου στρίψει!...

ΤΑΧΗΡ Ησύχασε! Δεν είναι ούτε αερικό... ούτε... πώς το είπες το άλλο... Είναι άνθρωπος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Ναι... σίγουρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... τον ξέρει η αφεντιά σου;

ΤΑΧΗΡ Δυστυχώς όχι... και, για να τον βρω, μάλλον θα χρειασθώ την βοήθειά σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι θες, μπέη μου... αρκεί να περνάει από το χέρι μου.

ΤΑΧΗΡ Άφεριμ!.. Λοιπόν... πρόσεξε, Καραγκιόζη... θα χρειασθεί να συλληφθείς σαν ένοχος για κλοπή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιασμένος). Εγώ;

ΤΑΧΗΡ Εννοώ... στα ψέματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ησυχάζει). Α... στα ψέματα...

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... Θα συλληφθείς σαν ένοχος κλοπής τριών χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα χρυσών λιρών...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιασμένος πάλι). Τι έκαμε, λέει;

ΤΑΧΗΡ Είπαμε... στα ψέματα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ησυχάζει). Α, ναι... στα ψέματα.

ΤΑΧΗΡ Εννοείται ότι θα δικαστείς και θα φυλακιστείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στα ψέματα...

ΤΑΧΗΡ Στα ψέματα. Και κάτι ακόμη... ο Βεληγκέκας, όταν έλθει να σε συλλάβει, ίσως σε χτυπήσει κιόλας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στα ψέματα...

ΤΑΧΗΡ Αυτό... δεν μπορώ να το εγγυηθώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δηλαδή... θα μου τις βρέξει κανονικά;

ΤΑΧΗΡ Μάλλον... δεν γίνεται αλλιώς. Πρέπει να φανεί σαν κανονική σύλληψη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωχ... μανούλα μου...

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή). Κοίτα' να 'δεις, Καραγκιόζη... κάποιος μπήκε στο θησαυροφυλάκιο του σαραγιού κι έκλεψε τρεις χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα λίρες χρυσές... Για να ενοχοποιήσει εσένα, όπως είδες, έριξε μπροστά στην πόρτα σου ένα δέμα με πεντακόσιες λίρες. Θα πρέπει, λοιπόν, να πεισθεί ότι μας ξεγέλασε και να ξανοιχθεί. Να κάνει δηλαδή κάποια κίνηση, που θα τον προδώσει... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν κατάλαβα; Χα!.. Δεν τό ειδα 'γώ τ' όνειρο... ολοζώντανο; 'Ωρε μανούλα μου...

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... τώρα θα πας να μου φέρεις τις πεντακόσιες λίρες... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Αμέσως. Να πάω να τις φέρω, αφέντη μου, να σου τις δώσω... να ηουχάσω, ο μαύρος... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας. Μετά από λίγο επανέρχεται και κάτι δίνει στον Ταχήρ). Πάρ' τες, αφέντη μου... είναι όλες εδώ.

ΤΑΧΗΡ Λαμπρά!.. (Παίρνει αυτό που του δίνει ο Καραγκιόζης).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα τις μετρήσεις;

ΤΑΧΗΡ Μετά... τώρα πάω να στείλω τον Δερβέναγα. (Σε άλλο τόνο). Α... και κάτι τελευταίο: αυτά όλα που είπαμε... θα μείνουν μεταξύ μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... παιδιά είμαστε τώρα;

ΤΑΧΗΡ Σ' ευχαριστώ... και σου εύχομαι καλό κουράγιο. (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού και προχωράει). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!..

ΤΑΧΗΡ (Κοντοστεκέται). Είπες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω... όλα αυτά θα τα ξέρουμε μονάχα εμείς οι δύο...

ΤΑΧΗΡ Ε, ναι... βέβαια!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πού είσαι Δερβέναγα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ωχ, ωχ, ωχ, ωχ, ωχ... στειλιαρόβροχο μου μυρίζεις... Δεν θες να ήρθανε τα πρωτοβρόχια; Ε, ρε, γλέντια!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Απ' έξω είναι ο Καραγκιόζης... πιάσ τον και κατ' ευθείαν στο γκιζντάνι!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να το σβαρνάω;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Μόνο αν φέρει αντίσταση...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να πασίνω, εφέντ', να το πιάκω και να το κλείνω στο γκιζντάνι, κακή του μέρα και μαύρη... το χαμένο... Αχά!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

Σκηνή Δ'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια... τσαμπούκ-τσαμπούκ, εφέντ'. (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Άγρια). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια! Πο, μέσα, ωρέ!.. Γκελ, γκελ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μέσα; (Ξεροβήχει). Στα ψέματα... ε, μπάρμπα-Τζουρβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, να σε σβαρνάω... γκελ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα με βαρέσεις; Ωχ, μανούλα μου... Γκελ; Γκελ... Τι να γίνει; (Πλησιάζοντας προς τον Βεληγκέκα). Άντε, πάμε. (Απότομα κάνει πίσω). Ωχ, ωχ!.. Μια στιγμή, γιατί... γιατί γαργαλιέμαι, θεμά το γονιό του...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον πλησιάζει). Πόγια, τώρα να σε πασίνω σαν το γάτα το ποντίκα... μπεζεβέν' ... (Επιτακτικά). Γκελ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αποφασιστικά). Πάμε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. (Τον αρπάζει και τον τραβάει προς το σαρσί). Άει, γκελ μπουρντά!.. Κακή σ' μέρα και μαύρη!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού με τον Καραγκιόζη μαζί).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σιγά, μωρέ γρουσουζή, και... και φοράω τα καλά μου... Θα... θα μου χαλάσεις την τσάκιση.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται άγρια). Πρα, ωρέ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται αυστηρά). Ντουγρού στο κάτω κελί θα πας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εκεί, αφέντη Ταχήνη... δεν έχει ούτε παράθυρο...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται άγρια). Δεν σου χρειάζεται... 'Μπρός... παλιοχαμένε. Προχώρα... Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται άγρια). Πο, μέσα, ωρέ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τσαμπούκ-τσαμπούκ; Αλλιώς μου τὰ 'χες 'πεί, μπάρμπα-Ταχήνη... .

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πρα, ωρέ... Κακή σ' μέρα, κακή σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωρε μανούλα μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει ακολουθούμενος από τον Ταχήρ). Ανάθεμά με, Ταχήρ, αν κατάλαβα τι έγινε... (Σταματάει και στρέφει προς τον Ταχήρ). Βρήκες τόσο γρήγορα τον ένοχο; Άφεριμ!.. Αλλά πώς έγινε;

ΤΑΧΗΡ Κατ' αρχήν, πολυχρονεμένη μου, θα πρέπει να απολογηθώ, που πήρα την πρωτοβουλία να διατάξω την σύλληψή του χωρίς την έγκρισή σας...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλήθεια... γιατί αυτή η βιασύνη; Υπήρχε ενδεχόμενο να εξαφανισθεί;

ΤΑΧΗΡ Αυτό ακριβώς φοβήθηκα, πασά μου... μήπως εξαφανισθεί ο Καραγκιόζης και χαλάσει η δουλειά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δουλειά... ποια δουλειά;

ΤΑΧΗΡ Ακούστε, πασά μου... μη νομίζετε ότι αυτός που έχει κλέψει τις λίρες από το θησαυροφυλάκιο είναι ο Καραγκιόζης...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα τον Αλλάχ... γι' αυτό απόρησα κι εγώ.

ΤΑΧΗΡ Κάποιος άλλος είναι και ήδη έκανε την πρώτη λάθος κίνηση... και με συνεργό τον Καραγκιόζη του έστησα μια παγίδα, για να κάνει την επόμενη, που θα τον προδώσει κιόλας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... τι ακριβώς έκανε;

ΤΑΧΗΡ Έβαλε μπροστά στην πόρτα του Καραγκιόζη ένα πακέτο με πεντακόσιες λίρες κάποια στιγμή που αυτός κοιμόταν εκεί... ώστε, όταν ξυπνήσει, να τις βρει και μετά να φανεί ότι αυτός είναι ο κλέφτης. (Σε άλλο τόνο). Έχει και κάποιο ποινικό μητρώο φορτωμένο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κατάλαβα... Και;

ΤΑΧΗΡ Ο Καραγκιόζης ούτε που τις πείραξε τις λίρες... Αντίθετα τις φύλαξε, για να τις δώσει σ' αυτόν που τις έχει χάσει και να εισπράξει τα νόμιμα βρετικά. Δηλαδή... προτίμησε πενήντα λίρες νόμιμες από πεντακόσιες παράνομες, έστω και κατά τεκμήριο!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με θαυμασμό). Τι μου λέγεις; Σπουδαίο αυτό που έκανε, ε;

ΤΑΧΗΡ Ε, βέβαια... πολύ σπουδαίο!.. Αλλά το σπουδαιότερο είναι που

δέχθηκε να συλληφθεί και να φυλακισθεί με κίνδυνο ακόμη και να τον δείρει ο Βεληγκέκας...

ΒΕΖΙΡΗΣ Και όλα αυτά, από ό,τι αντιλαμβάνομαι, για να θεωρήσει ο πραγματικός κλέφτης το θέμα λήξαν και να κάνει κάποια κίνηση που θα τον προδώσει.

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς. Εν τω μεταξύ ο Χατζηαβάτης, που, μπορώ να ειπώ, είναι ένας καλός και έμπιστος φίλος του σαραγιού...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρω... ξέρω... ο τελάλης.

ΤΑΧΗΡ Ναι... αυτός έχει αναλάβει άλλη αποστολή...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Θα κυκλοφορεί όλη μέρα παντού... στην προκουμαία... στην αγορά... και όπου αλλού εκείνος νομίζει, μήπως ιδεί ή μήπως ακούσει ότι κάποιος κινεί με οποιονδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε σκοπό πολλά χρήματα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κατάλαβα. (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει, Σε άλλο τόνο). Για να ιδούμε, τζάνεμ, θα την βρούμε την άκρη με αυτό το σκάνδαλο... γιατί, κακά τα ψέματα... για σκάνδαλο μιλάμε, Ταχήρ!

ΤΑΧΗΡ Όσο νά 'ναι, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μεγάλο σκάνδαλο... κι αν τύχει και μαθευτεί παρά έξω... καταλαβαίνεις...

ΤΑΧΗΡ Καταλαβαίνω... και γι' αυτό κάνω ό,τι μπορώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Το βλέπω και το εκτιμώ.

ΤΑΧΗΡ Τώρα θα πρέπει ο Καραγκιόζης να δικαστεί.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, βέβαια... και η δίκη να γίνει το συντομότερο.

ΤΑΧΗΡ Για μάρτυρες υπερασπίσεως... θα ειπώ στον Χατζηαβάτη να ειδοποιήσει κάποιους γνωστούς του Καραγκιόζη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Και μάρτυρες κατηγορίας θα εισ' εσύ με τον Σελήμ... Τι λες;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι. (Σε άλλο τόνο). Βέβαια... είναι και ο Κιαμήλ μπέης.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτός δεν μου καλαρέσει... κάπως παράξενος μου φαίνεται. Άσ' τον καλύτερα.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει. Πάω, λοιπόν, να βρω τον Χατζηαβάτη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο!.. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Και πάλι τα λέμε... Γεια σου, Ταχήρ. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπεράσει, στρέφει προς το μέρος του). Προσκυνώ, πασά μου. (Αμέσως στρέφει πάλι προς την καλύβα και προχωράει μονολογώντας). Ο Χατζηαβάτης... κάπου εδώ τον πήρε το μάτι μου πριν λίγο... Α... να τος... έρχεται προς τα 'δώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού πλησιάσει, κάνει τεμενά). Σας προσκυνώ και πάλι, ο καημένος, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηαβάτη... Έλα και σε ήθελα. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Ξέρετε, αφέντη μου, αν συμβαίνει κάτι με τον Καραγκιόζη; Σαν ν' άκουσα κλάματα στην καλύβα του...

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, Χατζηαβάτη... ο Καραγκιόζης συνελήφθη πριν λίγο σαν ύποπτος κλοπής...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έκανε τίποτε, μπέη μου... δεν...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Αυτό το γνωρίζω... όπως το γνωρίζει και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης. Εσύ δεν το γνωρίζεις... και είσαι πολύ λυπημένος που ο φίλος σου είναι στη φυλακή για κλοπή. Αυτά θα λες παντού... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου... ό,τι 'πείτε.

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... θα γίνει δίκη... Θα πας να ειδοποιήσεις όλους τους φίλους του Καραγκιόζη να έλθουν μάρτυρες υπερασπίσεως. (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα). Πάρε 'δώ και δυο λίρες για τον κόπο σου γενικώς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, δεν έκανα τίποτε, αφέντη μου... δε...

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά διακόπτοντάς τον). Χωρίς μα!.. (Σε άλλο τόνο). Και άλλες δύο να τις δώσεις στην οικογένεια του Καραγκιόζη, όταν θα πας να τους παρηγορήσεις. Εννοείται ότι τους τις δίνεις εσύ... από δικά σου χρήματα. Κατάλαβες; (Του δίνει τις λίρες).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, αφέντη μου... (Παίρνοντας τα χρήματα). Σας ευχαριστώ πολύ. (Σε άλλο τόνο). Ε... το άλλο που είχαμε ειπεί... τέρμα;

ΤΑΧΗΡ Τέρμα; Τώρα θέλω να βάλεις τα δυνατά σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μάλιστα. Κατάλαβα: μάτια δέκα τέσσερα... και αυτιά είκοσι τέσσερα!.. (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Μπράβο! Και ό,τι ιδείς... ακούσεις... ή έστω υποψιασθείς... θα έλθεις αμέσως να μου το ειπείς!.. Γεια σου. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, αφέντη μου... Στο καλό να πάτε... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: η Αγλαΐα... είναι μέσα; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

Σκηνή Ζ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, κύριε Χατζατζάρη. Ο πατέρας' μου... τον πήρε ο Βεληγκέκας. Δεν είναι 'δώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ξέρω, παιδί μου. Η μητέρα σου; Αυτήν θέλω. Είναι 'δώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είναι... είναι σε δουλειά... Δουλεύει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τότε, θα περάσω να την ιδώ αργότερα... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου, Κολητηράκο μου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Αν 'πό να βήξω, μάγκες μου... ξαπλώνω χάμου δέκα!.. (Ξεροβήχει βροντερά). Κι αν ξαναβήξω απανωτά... ξαπλώνω χίλιους δέκα!.. Έεε... ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε κεράσω, νά 'με, κρασάκι αγιορείτικο ροζέ ντεμί-τοεκ... Έεε... ρε Βαγγελίστρα μου Μεγαλόχαρη... και βάλε, νά 'με, το χεράκι σου... να με πιάσει 'κείνο που με πιάνει κάτι φορές... και να τα 'πό, νά 'με, στον μεγάλο χύμα και τσουβαλάτα, που λένε... μπας και τη βγάλει λάδι ο Καραγκιοζέας, που από κλεφτρόνι, νά 'με, της πλάκας και ψλικάτζή... μας τότε μοστράρουνε, νά 'με... για ληστή περιωπής και βάλε!.. (Στρέφοντας προς το σαράι). Ίσα, ρε λαμόγια... σουφρώσατε, νά 'με, τις χρυσές... και πάτε τώρα να τα φορτώσετε στον βλάμη τον Καραγκιοζή... Πίσω, ρε, μην τραβήξω, νά 'με, τη δικάβαλη... κι έχουμε Νικολοβάρβαρα ετεροχρονισμένα!.. (Πλησιάζει στο σαράι, χτυπάει την πόρτα και φωνάζει κάνοντας λίγο πίσω). Πόρτα, ρεεέ!.. Πλάκωσε

ο Σταύρος, ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ χαμένε... πο, τι να χαλεύεις και να φκιάχνεις νταβαντούρια και σαμαντά, α;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ψηλέα τσίφτη, με τα σέα σου... και με τα μέα σου!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Απορημένος). Άι-μπακαλούμι!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είσαι... και ο πρώτος!.. Ο πρώτος και με διαφορά, νά 'με!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κολακευμένος μαλακώνει). Μμ... Και να τι χαλεύει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τον μεγάλο θέλω... Τον αφέντη για!.. Ήρθα για τη δικη, πες του... ξέρει αυτός.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Άει... χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού).
Α... καλώς τον!.. Ήρθες σαν μάρτυς υπερασπίσεως του Καραγκιόζη,
έτσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κατ' αρχήν, να υποβάλω τα σέβη μου... Σταύρακας!

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεκτά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και στο προκείμενο... ήρθα να καταθέσω, νά 'με, υπέρ
του Καραγκιόζη, ένεκα που είναι αθώος... και τσίφτης!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Γνωρίζεις το άτομο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Από παιδιόθεν, ας 'ούμε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διορθώνει). Το «από» περιττεύει.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπαρδόν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Συνέχισε... Τι γνωρίζεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γνωρίζω, νά 'με, ότι είναι μπατίρης.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπατίρης, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή, τι μπατίρης; Φτωχομπατίρης, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΗΣ Φτωχομπατίρης;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή, τι... τι φτωχομπατίρης; Τι φτωχομπατίρης, νά
'με; Σκυλομπατήρης καριέρας!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Καριέρας, ε; (Σε άλλο τόνο). Τι θα 'πεί... «φτωχομπατίρης»;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάτι παραπάνω από μπατίρης.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και... «σκυλομπατίρης»;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάτι παραπάνω από φτωχομπατίρης...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα; (Μονολογεί σκεπτικός). Περίεργα τα παραθετικά του
μπατίρη... φαίνεται πως ανήκουν στα ανώμαλα... (Σε άλλο τόνο). Τέλος
πάντων... (Στον Σταύρακα). Για πες μου: κατά τα άλλα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άλλα; (Σκέπτεται. Α... ναι... με φαμίλια τρίτεκνη, νά
'με...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλιστα... τρίτεκνη... τρίτεκνη... (Σε άλλο τόνο. Κλέφτης είναι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Μικρή σιγή). Ναι μεν, αλλά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι θες να ειπείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Υποτιμητικά). Αχαμνός... Μικρού βεληνεκούς, νά 'με... Λίγος για αυτό που κατηγορείται και με όλο το σέβας, πασά μου... οι έρευνες περί την υπόθεση πρέπει μάλλον να στραφούν προς άλλη, νά 'με, κατεύθυνση... (φέρνοντας το χέρι του στο στήθος του) λέω εγώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς; Λες να είναι στη μέση τίποτα ληστές ή καμιά τρομοκρατική οργάνωση;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σκότος βαθύ... κι εγώ, νά 'με, εν μέσω του σκότους... λυχνία σβηστή. Με πάνεις; Πάντως ο Καραγκιόζης, Βεζίρη μου, δε... δε φτουράει το άτομο... Δηλαδή... κατώτερος των περιστάσεων... Δηλαδή... αμελητέα ποσότη', νά 'με... ανθίζεσαι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αμελητέα, ε; Έχεις, μήπως, να προσθέσεις κάτι άλλο;

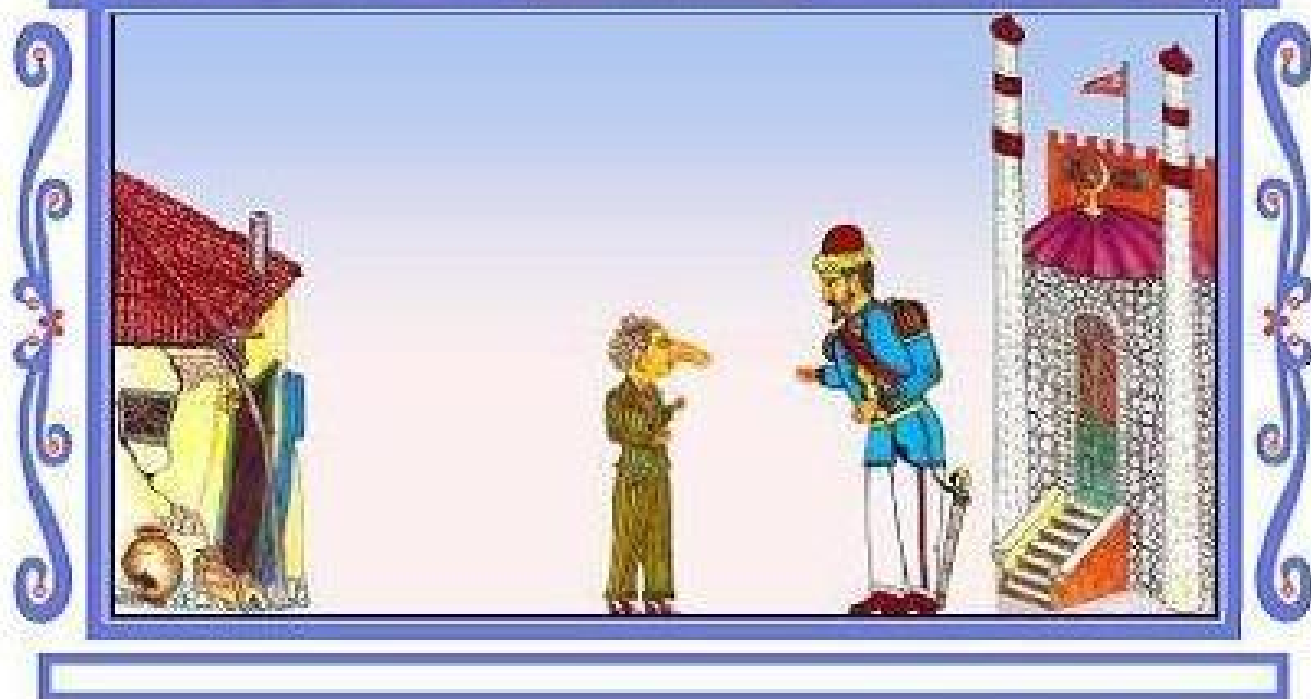
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ουδέν... και γράμματα γνωρίζω...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βλέπω... βλέπω... Στο καλό, λοιπόν... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αντίο, Βεζίρη μου... Τα σέβη μου, νά 'με... (Εξερχόμενος και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Όχι, παίζουμε, νά 'με... Το!..

Σκηνή Γ'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει αργά απαγγέλλοντας με στόμφο). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό! (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα. Μετά φωνάζει κάνοντας πίσω). Ανοίξτε, ουίτ... έχω έρθει για την δίκη!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει αργά τις σκάλες και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Οσκελντίν!.. Καλώς τον!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε!.. Είμαι ο Ζαχαρίας ο Μορφονιός, πασά μου, και ήρθα, ουίτ, για την δίκη... Ήρθα σαν μάρτυρας υπερασπίσεως του κυρίου Καραγκιόζη, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Γνωρίζεις τον κατηγορούμενο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα, ουίτ... πολύ καλά. Είναι καλός άνθρωπος, πολύ καλός θα έλεγα... και πολύ έξυπνος, ουίτ. Θα έλεγα πάρα πολύ!

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι κλέφτης;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτό είναι σχετικό, ουίτ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βεζίρη μου... κλέφτης είναι και αυτός που κλέβει ένα φωμί από το φούρνο του κυρίου Ανέστη... κλέφτης είναι και αυτός που έχει, ουίτ, τον τρόπο να μπει στο θησαυροφυλάκιο του σαραγιού και να κλέψει πολλές-πολλές χρυσές λίρες... Δεν πιστεύω, ουίτ, ότι ο κύριος Καραγκιόζης είχε αυτή την δυνατότητα, οπότε κάθε κατηγορία, ουίτ, είναι κατά την γνώμη μου αβάσιμη. Έπειτα είναι και το άλλο, ουίτ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ποιό;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όπως σας είπα, ουίτ, είναι πολύ έξυπνος άνθρωπος... οπότε, και να είχε την δυνατότητα να το κάνει... δεν θα το έκανε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και διατί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Διότι δεν θα είχε, ουίτ, τι να τις κάνει τις λίρες... Μέσα σε πολύ λίγο χρόνο θα είχε συλληφθεί... και αυτό το γνωρίζει πολύ καλά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλιστα. Αγαπητέ μου... υπήρξες, μπορώ να ειπώ, απόλυτα σαφής και κατηγορηματικός... Έχεις μήπως να προσθέσεις και κάτι άλλο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα βέβαια... το σπουδαιότερο, ουίτ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σε ακούω, λοιπόν.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ο κύριος Καραγκιόζης, ουίτ... δεν θα έκανε ποτέ κάτι που θα εξέθετε την εξοχότητά σας... Ξέρετε, εκτιμάει πάρα πολύ κι εσάς προσωπικά, αλλά και την οικογένειά σας... και σαν πολύ έξυπνος άνθρωπος που είναι, ουίτ... καταλαβαίνει τις πολύ μεγάλες ευθύνες που έχετε σαν Βεζίρης. Με τίποτα, ουίτ, δεν θα έκανε κάτι τέτοιο... Ποτέ, ουίτ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μακάρι να είναι έτοις όπως τα λες... (Στρέφοντας προς το σαράι). Άντε στο καλό!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... Αντίο, Βεζίρη μου!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

Σκηνή Δ'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει με παράξενες κινήσεις, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Έχε... τώρα εμένα να παγκαίνει κατή... 'πεί καλός-καλός κουβέντος για κουζούμ Καρακοζαρίνο... Έχε!.. (Πλησιάζει στο σαράι, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!.. Τι ζητάς;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Έχε... εμένα ήρθε 'πεί αφεντιά σου προσκονήματα... και καλός κουβέντος για κουζούμ Καρακοζαρίνο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μπα; Και καλά, πώς... τον γνωρίζεις; Εσύ είσαι Εβραίος, δεν είναι έτσι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εγκώ Εβραίος, αλλά ξέρει κουζούμ Καρακοζαρίνο πολύ καιρός... πολλά χρόνια. (Σε άλλο τόνο). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι κλέφτης;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... λίγκο... λίγκο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Λίγο κλέφτης, ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... λίγο κλέπτης... ε... πολύ πτωχός... Αυτό βοηθάει εμένα αρχή-αρχή ήρθα μείνει εδώ πέρα... ε... μετά εμένα βοηθάει κουζούμ Καρακοζαρίνο. (Σε άλλο τόνο). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Έχετε κάποια συνεργασία;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε... Εγκώ έκω παράγκα (δείχνει γέρνοντας το κεφάλι του) εδώ-εδώ καρσί... δική μου. Ε... κουζούμ Καρακοζαρίνο πλερώνει εμένα νοίκι. Αργκεί λίγο, αλλά πλερώνει... τσούκου-τσούκου... έτσι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλιστα... Και δεν πιστεύεις ότι ο Καραγκιόζης έκλεψε τις λίρες από το θησαυροφυλάκιο του σαραγιού;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ποτέ, ποτέ!.. (Σε άλλο τόνο). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλός ο Καραγκιόζης... αλλά ποιος έκλεψε τις λίρες; Δεν υπάρχει άλλος κλέφτης στην περιοχή.

ΕΒΡΑΙΟΣ Για καθένα άνθρωπο υπάρχει πρώτη-πρώτη φορά. Βρήκε ευκαιρία καλή... κλάτς!.. Έκανε φτιάξη... Καταλαβαρδούγκος;

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλά που τα λες...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... (Μικρή σιγή). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό... αλλά ε... πτωχό. Έχε... Και αφεντιά δική σου ου... καλό κατή... πολύ καλό... πολύ καλό!

ΒΕΖΙΡΗΣ Και πώς ξέρεις ότι είμαι καλός δικαστής;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... Σολομών μαθαίνει. Σολομών εμπόριο... θέλει ξέρει. Έχε... καταλαβαρδούγκος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μήπως ξέρεις και ποιος είναι ο κλέφτης;

ΕΒΡΑΙΟΣ Κλέφτης... αυτό που πήρε λίρες από σαράι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι, αυτόν... τον ξέρεις;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε... Έχε... εμένα μονάχα ξέρει ότι δεν είναι κουζούμ Καρακοζαρίνο. Αυτό... (Σε άλλο τόνο). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Όλοι καλοί είμαστε και οι λίρες πιο πολύ... Πού είναι όμως;

ΕΒΡΑΙΟΣ Λίρες; Όκε πολύ μακριά... σαράι μέσα... Βγήκανε από σαράι;

Έμαθε αφεντιά σου... τσακ-μπαμ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι, ε; Τσακ-μπαμ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Αμέ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο... μπράβο!.. (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... άντε... άντε να πας στο καλό. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Ακολουθώντας τον για λίγο). Έχε... Καλό και αφεντιά σου! Αντίος, πασά μου. (Σε άλλο τόνο). Καλό Καρακοζαρίνο... καλό! (Στρέφει και με κωμικές κινήσεις εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Ωωώ... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε, κάζο, όπου έπαθε ο άμοιρος ο Καραγκιόζος.. Έκλεψε τάχατες ούλες τις λίρες του πασά... αν είναι δυνατό... αν είναι δυνατό... θα μου φύγει... το τσερβέλο θα μου φύγει!.. (Στρέφει προς το σαράι). Και τον επήγανε, λέει... αρέστο τον επήγανε! (Πλησιάζει προς το

σαράι). Για να πάω εκεί πέρα, να τους ασκολτοάρω, παναπεί, καμία παρόλα... που να έμπει ο διάολος μέσα τους... μπας και τήνε γλιτρώσει ο πόβερρος ο μπερτοδουλάκος μου, όπου, ότι και να γίνει, αυτόνε πάνε και πίνουνε, οι αφιλότιμοι... Βόχθα με, Άγιε Διονύσιε... και βάλε το χεράκι σου, να τήνε σκαπουλάρει, φαμελίτης άνθρωπος... (Χτυπάει την πόρτα του σαραγιού, ενώ φωνάζει). Ωρέ παιδόπουλασα!.. (Σιγανά, ενώ κάνει λίγο πίσω). Βόχθα με, Άγιε μου... να τσου τά 'πω κατά που πρέπει.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει με αργά βήματα και κατόπιν εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον... Οσκελντίν!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο... μποντζιόρνο, σιορ-Βεζίρο μου... Και καλό νά 'χεις!

ΒΕΖΙΡΗΣ Ήρθες να υπερασπιστείς τον Καραγκιόζη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ψυχή μου... εξεπιτούτου αριβάρια... και μόνο μια παρόλα θα σου 'πω ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Να την ακούσω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν το χωράει, παναπεί, το τσερβέλο μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι... ποιό; Δεν καταλαβαίνω.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο Καραγκιόζος με μια ταμπέλα στο κούτελό του να τόση... όπου γράφει σ' ούλες τις γλώσσες τη γης: είμαι κλέφτης... πώς μπήκε στο παλάτιο σου, πασά μου, και σου πήρε ούλες σου τσι λίρες;

ΒΕΖΙΡΗΣ Έ, στάσου, ντε... δεν μου τις πήρε όλες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έτσι ειπώθηκε, έτσι ειπώθηκε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι; Ωχ, συμφορά μου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλλά δεν είν' εκεί το προπαίτιο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Και πού είναι το προπαίτιο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο Καραγκιόζος, σιορ-Βεζίρο μου, στο σαράι με συνοδεία μπαίνει και με συνοδεία βγαίνει... Πώς τό 'καμε δηλαδή... τσου κοίμισε ούλους... τ' αφιόνισε... και τσου πήρε τα κλειδιά και μπήκε στο τεζόρο σου μέσα; Κι εκεί... δεν ήτουνα κανένας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όντως, είναι απορίας άξιον, αλλά βρέθηκε με πολλές από

τις λίρες που χάθηκαν. Αυτό το γνωρίζεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Αλλά ευτόνο... είναι προβοκάτσια... Λοβιτούρα είναι... Λοβιτούρα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Λοβιτούρα, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Λοβιτούρα, λέει... Ψάξ' τους σούλους εδώ μέσα, αν θες να βρεις τσι λίρες σου... κι άσε τον Καραγκιόζο... Ο Καραγκιόζος μπορεί να είναι μπουγαδοκλέφτης, μπορεί να είναι κλεφτοκοτάς... ωρέ, και αγιογδύτης μπορεί να είναι... μα, για τόσο μεγάλες δουλειές, δεν είναι, ο πόβερρος... Με τίποτσι δεν είναι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τα πιστεύεις όλα αυτά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή... και όρκο παίρνω!.. Και όρκο, παναπεί...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς... μπορείς να πηγαίνεις... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τα σεβάσματά μου, σιορ-Βεζίρο μου... και αντίο!.. (Εξερχόμενος επίσης προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο, ψυχή μου!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Ουρ', δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα... κι να δεις, μαθές, τι θα κάμεις μ' εκείό τ' ανηψούδι σ', απ' τό 'χουν, του έρμο, φυλακουμένου... (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει δυνατά την πόρτα). Αχάει! (Κάνει λίγο πίσω, σφυρίζει κλέφτικα και μετά φωνάζει). Άει, πού είσι κυρ-τρανέ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού προχωρώντας αργά). Τι συμβαίνει, Βλαχογιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ήρθα για τον Καραγκιόζη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τον Καραγκιόζη; Τον γνωρίζεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Χαχά!.. Σαν την κάλπικη δεκάρα! Ανηψούδι μ' είναι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα; Έμαθες για τα κατορθώματά του... ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάτι μο' είπανε, μαθές... μα ιμένα, κυρ-τρανέ, δεν μου καλακούγεται.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι θες να 'πείς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ου Καραγκιόζης... ξέρου καλά ιγώ τι μπορεί να κλέψει και τι όχι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τον Καραγκιόζη να τον ψάχνεις στα λίγα... στα πουλλά να τηράς αλλού.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πουλλά κλέβει εκείός απού 'ναι μαθημένους στα πουλλά... μπήκες; Ου Καραγκιόζης δεν είναι μαθές... Κι ύστερις... (με έμφαση) είναι κι γραμματιζούμενο το πιδί!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα; Κι αυτό τι έχει να κάνει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν έχει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν νομίζω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' έχει, πώς δεν έχει... Αλλιώςτικα κλέβει ένας μπι ντιπ αγράμματους κι αλλιώςτικα ένας γραμματιζούμενους.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι, ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... Άλλο τίποτα έχεις να μου ειπείς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση). Μούκου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τότε... άντε να πας στο καλό...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να φύγου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θα το βγάλεις το πιδί απ' το γκιζντάνι;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Όχι ακόμη... Πήγαινε στο κονάκι σου κι έννοια σου... δεν θα είμαι άδικος μαζί του.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... γεια σου. Ιέτσ' ... ιέτσ'! Πάου 'γώ... Γεια!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει και πλησιάζοντας στην καλύβα). Για... τούτα τα κούτσικα... νά 'ν' καλά; (Χτυπάει την πόρτα). Πού είσαστε, ρέεε;

Σκηνή Ζ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, Μπαλμπαβόιδη! Έν είν' εδώ ο πατέρα' μου, τον έχουνε μέσα... φυλακή 'ναι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ξέρου, πιδί μ'... μ' ήρθαν εφές τα χαμπέρια του.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν τις έκλεψε τις λίρες του πασά... τις... τις βλήκε... Μαζί.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ξέρου, πιδί μ'... ξέρου... Τώρα στον κυρ-τρανό ήμουνα παγαιμένος κι του τά ειπα 'κεί, ιένα χιράκι... Μέσα είν' η μάνα σ';

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, είναι σε δουλειά... θα... θα 'λθει μετά... Μετά θα 'λθεί.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πες της πως πέρασα κι ό,τι χρειασθείτε, να μόν' ρχεσαι 'σια πάν' στη στάνη κι να μ' του λες... Αχά; Α, μπράβο... Άει, γεια σ' τώρα!.. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, Μπαλμπαβόιδη!.. (Μονολογεί). 'Α πάω 'γώ τώρα να 'δώ αυτός ο κακίος ο κύριος έχει φύγει από το τούνελ... να πάμε να παίξουμε. Αλλά, άμα δεν έχει... (Προχωράει προς το σαραί).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και με γρήγορα βήματα πλησιάζει τον Κολητήρη). Τι έγινε, Κολητήρη μου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, κύριε Χατζατζάρη...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ήρθε η μητέρα σας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπα... όχι ακόμη.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εσείς τι κάνετε; Τα αδερφάκια σου... είναι μέσα όλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι. Θέλουμε να πάμε να παίξουμε στο τούνελ, αλλά φοβόμαστε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Φοβόμαστε; Μα, για ποιο τούνελ λες; Τι είναι αυτό το τούνελ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μμ... αλχίζει από τη θάλασσα και φτάνει στο σαράι. Εκεί παίζουμε εμείς... το μετλό... Αλλά είναι ένας κύριος εκεί και μας διώχνει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι κύριος είναι αυτός;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είναι ασωμακουτός με ένα φέσι μεγάλο σαν κουβά ανάποδο... κόκκινο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λες; (Σκεπτικός). Χμ... αυτός... Κάτι τρέχει. (Σε άλλο τόνο). Κολητηράκο μου, θα ξανάρθω... Πήγαινε μέσα και να μη φύγετε. Έτσι; (Στρέφει προς το σαράι και μένει σκεπτικός).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εντάξει, κύριε Χατζατζάρη. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, Χατζηβαάτη... σε βλέπω σκεπτικό. Έχουμε κανένα νέο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αφέντη μου, δεν ξέρω... κάτι δεν μου αρέσει με έναν καινούριο Αξιωματικό του σαραγιού... που έχει έρθει τελευταία εδώ πέρα.

ΤΑΧΗΡ Εννοείς... τον Κιαμήλ μπέη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δε... δεν ξέρω το όνομά του... Τον είδα κοντά στην καλύβα του Καραγκιόζη τη μέρα που, ο καημένος, βρήκε τις λίρες... Τώρα μου λέει ο μικρός του Καραγκιόζη πως συνέχεια βρίσκεται στον αγωγό της υπερχειλίσης του παλιού πηγαδιού, που πάνε τα παιδιά εκεί και παίζουν κι αυτός δεν τ' αφήνει... τα διώχνει!.. Ξέρετε πού σας λέω...

ΤΑΧΗΡ Μα, και βέβαια ξέρω!.. Μουχού... (Στρέφει προς το σαραί). Για να πάρω τον Σελήμ και κάνα-δυο άλλους και να τρέξω προς τα εκεί... (Εξερχόμενος γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Αλλάχ κερίμ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μονολογεί). Κάτι πρέπει να συμβαίνει μ' αυτόν... (Στρέφει και προχωράει αργά προς την καλύβα). Ασάχ... κι αν είναι αυτός... πολύ θα το ευχαριστηθώ... (Ξαναστρέφει προς το σαραί). Κακή του μέρα και μαύρη... εδώ που μας ήρθε!.. Ο σιχαμένος...

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει αργά). Γεια σου, Χατζηβατάη... Τι τρέχει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... ήρθες, Αγλαΐα μου; Και σε ήθελα...

ΑΓΛΑΪΑ Συμβαίνει τίποτα; Σ' έβλεπα, που έκανες βόλτες.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πολλά συμβαίνουν... πάρα πολλά. Αλλά δεν πάμε να τα 'πούμε καλύτερα μέσα;

ΑΓΛΑΪΑ (Απορεί). Μέσα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Είναι και τα παιδιά μόνα.

ΑΓΛΑΪΑ Γιατί, ο Καραγκιόζης;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Είχε μια περιπέτεια, ο καημένος...

ΑΓΛΑΪΑ Περιπέτεια... τι περιπέτεια; Με κάνεις και ανησυχώ... Τι του συνέβη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πάμε να σου τα ειπώ.

ΑΓΛΑΪΑ Πάμε... έλα. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Χατζηβατή, που αμέσως στρέφει και την ακολουθεί. Ακούγεται απαλά σοβαρή μουσική).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο προχωρώντας πίσω-πίσω, ενώ τον ακολουθεί ο Βεζίρης. Η μουσική σταματάει). Βεζίρη μου... ούτε που κατάλαβα τι έγινε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Χα!... Έγινε, Καραγκιόζη, ότι με την βοήθεια και την δική σου, αλλά και του γιου σου και του καλού μας φίλου του Χατζηαβάνη... συνελήφθη ο πραγματικός κλέφτης... Και μάλιστα, φίλε μου, την ώρα που ήταν έτοιμος να φυγαδέψει τις πολλές λίρες πολύ μακριά!.. Αυτό έγινε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ... Και ήταν αυτός ο... ο Γκαμήλης;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτός, αυτός... που μας ήρθε τώρα τελευταία... και είχε, φίλε μου, αντικλειδιά απ' το θησαυροφυλάκιο του σαραγιού!.. Πού τα βρήκε, θα ιδούμε... Εσύ πήγαινε να ξεκουραστείς και αργότερα πάρε και τον Χατζηαβάνη και τον γιο σου... και ελάτε στο σαράι, που κάτι σας θέλω... Αντίο! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού αργά-αργά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, πασά μου... (Κατ' ιδίαν). Αν θα 'ρθούμε, λέει... (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου, η παράστασή μας "ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ" έφτασε στο τέλος της... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού). Γειάσα σας... γειάσα σας!..

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

